

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 19 października 2020 r.

Pozycja 312

POSTANOWIENIE

z dnia 16 czerwca 2020 r.

Sygn. akt Ts 171/19

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Julia Przyłębska,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej K.H. w sprawie zgodności:

„art. 12 oraz art. 19 i art. 39 ust. 1 pkt 1, w związku z art. 33 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin – dalej ustawa emerytalna – w zakresie w jakim przepisy te wykluczają zastosowanie gwarancji ochrony nabytych uprawnień emerytalnych (określonej w art. 33 ustawy emerytalnej) w sytuacji gdy doszło do uchylecia decyzji o zwolnieniu ze służby będącej podstawą do wydania decyzji o przyznaniu emerytury lub renty mundurowej” z:

- a) zasadą zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa, wyrażoną w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
- b) art. 67 ust. 1 Konstytucji,
- c) art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 14 listopada 2019 r. (data nadania), K.H. (dalej: skarżący), reprezentowany przez radcę prawnego, wystąpił z żądaniem przytoczonym na tle następującego stanu faktycznego.

1. Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z 8 września 2016 r. (sygn. akt [...]) oddalił odwołanie skarżącego od decyzji Dyrektora ZER MSW z 15 kwietnia 2016 r., nr ew. [...].

Sąd Apelacyjny w W. wyrokiem z 6 czerwca 2019 r. (sygn. akt [...]) oddalił apelację skarżącego od wyroku Sądu Okręgowego w W. z 8 września 2016 r.

2. Pismem z 14 listopada 2019 r. (data nadania) skarżący wniósł do Trybunału Konstytucyjnego skargę konstytucyjną, występując o stwierdzenie, że „art. 12 oraz art. 19 w związku z art. 39 ust. 1 pkt 1, w związku z art. 33 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin w zakresie w jakim przepisy art. 12 oraz art. 19 w związku z art. 39 ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalnej, wykluczają zastosowanie gwarancji ochrony nabytych uprawnień emerytalnych (określonej w art. 33 ustawy emerytalnej) w sytuacji gdy doszło do uchYLENIA decyzji o zwolnieniu ze służby będącej podstawą do wydania decyzji o przyznaniu emerytury lub renty mundurowej, z zasadą zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa wyrażoną w art. 2 oraz art. 67 ust. 1 oraz art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji RP”.

Jako ostateczne orzeczenie w sprawie podano wyrok Sądu Apelacyjnego w W. z 6 czerwca 2019 r. (sygn. akt [...]), wskazując na niewłaściwą interpretację podanych w *petitum* skargi przepisów ustawy emerytalnej.

3. Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 18 grudnia 2019 r. skarżący, na podstawie art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072, ze zm.), został wezwany do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez doręczenie m.in.: 1) oryginału lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii pełnomocnictwa szczególnego upoważniającego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz do reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym, z dokładnym wskazaniem sprawy, do której zostało udzielone; 2) kopii dokumentu wskazującego na datę doręczenia wyroku Sądu Apelacyjnego w W. z 6 czerwca 2019 r. (sygn. akt [...]); 3) czterech egzemplarzy skargi konstytucyjnej z 12 listopada 2019 r. podpisanej przez pełnomocnika skarżącego; 4) oryginału lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii: wyroku Sądu Okręgowego w W. z 8 września 2016 r. (sygn. akt [...]), wyroku Sądu Apelacyjnego w W. z 6 czerwca 2019 r. (sygn. akt [...]), decyzji wydanych w postępowaniach poprzedzających postępowanie sądowe zainicjowane wniesieniem przez skarżącego odwołania od decyzji Dyrektora ZER MSW z 15 kwietnia 2016 r., nr ew.[...]; 5) wyjaśnienia, które konstytucyjne wolności lub prawa wynikające z art. 2 oraz art. 67 ust. 1 oraz art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji zostały naruszone przez zaskarżone w skardze konstytucyjnej przepisy: art. 12 oraz art. 19 w związku z art. 39 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 33 ustawy emerytalnej, i w jaki sposób, oraz uzasadnienie sformułowanego zarzutu niezgodności.

Odpis zarządzenia sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 18 grudnia 2019 r. wzywającego do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej został doręczony pełnomocnikowi skarżącego 30 grudnia 2019 r.

Skarżący nie usunął braków formalnych skargi konstytucyjnej.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393, dalej: u.o.t.p. TK), skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. W myśl art. 61 ust. 3 u.o.t.p. TK jeżeli skarga konstytucyjna nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia.

W rozpoznawanej sprawie pełnomocnik skarżącego, zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 18 grudnia 2019 r., został wezwany do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej poprzez przesłanie pełnomocnictwa, o którym mowa w art. 44 ust. 1 u.o.t.p. TK, a którego obowiązek dołączenia do skargi konstytucyjnej wskazany jest w art. 53 ust. 2 pkt 3 u.o.t.p. TK.

Stosownie do art. 53 ust. 1 pkt 5 u.o.t.p. TK, pełnomocnika skarżącego wezwano również do przesłania dokumentu potwierdzającego datę doręczenia wyroku Sądu Apelacyjnego w W. z 6 czerwca 2019 r. (sygn. akt [...]), wskazanego jako ostateczne orzeczenie w sprawie. Dokument ten jest istotny z uwagi na konieczność stwierdzenia, czy skarżący zachował ustawowy, trzymiesięczny termin do wniesienia skargi konstytucyjnej, o którym stanowi art. 77 ust. 1 Konstytucji.

Celem spełnienia warunku wynikającego z art. 53 ust. 2 pkt 1 i 2 u.o.t.p. TK pełnomocnik skarżącego miał także przesłać oryginał lub poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię wyroku Sądu Apelacyjnego w W. z 6 czerwca 2019 r. (sygn. akt [...]) wraz z wyrokiem i decyzjami poprzedzającymi ostateczne rozstrzygnięcie, potwierdzającymi wyczerpanie drogi prawnej, o której mowa w art. 77 ust. 1 u.o.t.p. TK.

Pełnomocnik skarżącego został również zobowiązany do wypełnienia warunków określonych w art. 53 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 u.o.t.p. TK.

Zarządzenie sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 18 grudnia 2019 r. zostało prawidłowo doręczone pełnomocnikowi skarżącego 30 grudnia 2019 r. Termin do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej minął 7 stycznia 2020 r. Pełnomocnik skarżącego nie ustosunkował się do wydanego zarządzenia i nie usunął braków formalnych skargi.

W związku z tym, że w sprawie nie dopełniono obowiązku nałożonego na skarżącego zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 18 grudnia 2019 r., Trybunał Konstytucyjny – na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p. TK – postanowił, jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p. TK skarżącemu przysługuje prawo do wniesienia zażalenia na postanowienie w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia.